

Riječ Božja

na 19. nedjelju kroz godinu, 13.08. 2023.

1.čitanje: 1 Kr 19, 9a. 11-13a: U one dane: Dođe Ilija na Božje brdo Horeb, uđe u neku pećinu i prenoći u njoj. I gle, eto k njemu riječi Gospodnje. Glas mu reče: "Iziđi i stani u gori pred Gospodinom. Evo Gospodin upravo prolazi." Pred Gospodinom je bio silan vihor, tako snažan da je drobio brda i lomio hridi, ali Gospodin nije bio u olujnom vihoru; poslije olujnog vihora bio je potres, ali Gospodin nije bio u potresu; a poslije potresa bio je oganj, ali Gospodin nije bio u ognju; poslije ognja šapat laganog i blagog lahora. Kad je to čuo Ilija, zakri lice plaštem, iziđe, i stade na ulazu u pećinu.

Pr.Ps: Pokaži nam, Gospodine, milosrđe svoje i daj nam svoje spasenje!

2.čitanje: Rim 9, 1-5: Braćo! Istinu govorim u Kristu, ne lažem; susvjedok mi je savjest moja u Duhu Svetom: silna mi je tuga i neprekidna bol u srcu. Da, htio bih ja sam proklet biti, odvojen od Krista, za braću svoju, sunarodnjake svoje po tijelu. Oni su Izraelci, njihovo je posinstvo, i Slava, i Savezi, i zakonodavstvo, i bogoštovlje, i obećanja; njihovi su i oci, od njih je, po tijelu, i Krist, koji je iznad svega, Bog blagoslovljen u vjekove. Amen.

Evangelje po Mateju: 14, 22-33: Pošto je nahranio mnoštvo Isus odmah prisili učenike da uđu u lađu i da se prebace prijeko dok on otpusti mnoštvo. A

pošto otpusti mnoštvo, uziđe na goru, nasamo, da se pomoli. Uvečer bijaše ondje sam. Lađa se već mnogo stadija bila ostisla od kraja, šibana valovima. Bijaše protivan vjetar. O četvrtoj noćnoj straži dođe on k njima hodeći po moru. A učenici ugledavši ga kako hodi po moru, prestrašeni rekoše: "Utvara!" I od straha kriknuše. Isus im odmah progovori: "Hrabro samo! Ja sam! Ne bojte se!" Petar prihvati i reče: "Gospodine, ako si ti, zapovjedi mi da dođem k tebi po vodi!" A on mu reče: "Dođi!" I Petar siđe s lađe te, hodeći po vodi, pođe k Isusu. Ali kad spazi vjetar, poplaši se, počne tonuti te krikne: "Gospodine, spasi me!" Isus odmah pruži ruku, dohvati ga i kaže mu: "Malovjerni, zašto si posumnjao?" Kad udoše u lađu, utihnu vjetar. A oni na lađi poklone mu se ničice govoreći: "Uistinu, ti si Sin Božji!"

Službe Božje

U svetištu crkve Sv. Franje nedjeljom u 7, 9, 11 i 12 sati. Pola sata prije svetih misa biti će prilika za slavlje sakramenta pomirenja.

Važne pojedinosti iz života i rada zajednice

Za obnovu crkve i sam. Sv. Franje na Kaptolu:
120 eura

Milostinja: 06. 08. 2023.: 610 eura

Neka Gospodin izlije blagoslov na sve Vas!

Pamtimo

za svoje dobro i dobro onih koji su nam povjereni...

OBNOVA CRKVE I SAMOSTANA NA KAPTOLU

Nastavlja se izgradnja kripe i nove prolazne dvorane uz crkvu, a uskoro će i naš oratorij doći na red. Krovište na samostanu je također pri kraju. Počelo je postavljanje pregradnih zidova u samostanu, postavljanje instalacija ide jako dobrim ritmom, žbukanje ide punom parom... U krovištu samostana ugrađuju se i prozori. Cijeli samostan izgleda kao košnica... Do početka školske godine cijela crkva će biti u uporabi. Hvala vam na vašim molitvama i darovima. Neka dobri Bog sve čuva i blagoslovi. Mir i dobro!

SV. MAKSIMILIJAN MARIJA KOLBE je rođen 1894. god. u Poljskoj. Stupio je u Red Manje braće konventualaca i studirao u Rimu (1912. – 1919.) te doktorirao filozofiju i teologiju. U Rimu je osnovao molitvenu udrugu “Vojska Bezgrješne” čiji se članovi mole za obraćenje grešnika i nevjernika. Pokrenuo je mjesečnik “Vitez Bezgrješne Djevice” koji je dobro prihvaćen u Poljskoj. God. 1930. odlazi u Japan i osniva misijsku postaju nedaleko Nagasakija, gdje izdaje svoj list na japanskom. Vraća se 1936. g. u Poljsku, nastavlja svoj izdavački pastoral unatoč bolesti pluća. Nacisti su ga uhitili 1941. god. te poslali u logor u Oswiecinu (Auschwitz). Pošao je u bunker gladi umjesto oca jedne brojne obitelji. Okončali su mu život injekcijom fenola te spalili u krematoriju. Proglašen je svetim 1982. god.

MOLITVA NA VELIKU GOSPU - Majko, danas slavimo Tebe koja si svojim prihvaćenjem Božjega plana spasenja i rođenjem našega Spasitelja Isusa Krista - Sina Božjega svima nama donijela nadu vječnoga života. Ti si prva od svih ljudi ušla u slavu koja sve nas koji u Gospodina vjerujemo iščekuje. Hvala ti na tolikoj ljubavi i majčinskoj zaštiti koju tako nesebično dijeliš svima koji te zazivaju. Amen.

UZNESENJE BLAŽENE DJEVICE MARIJE

- svetkovina je posvećena uznesenju bl. Djevice Marije na nebo. Kršćani su naslutili svojom vjerom da je Marija u slavi svoga Sina te su različitim naslovima slavili njezino uzdignuće. U sakramentaru pape Hadrijana I. (772.–795.) ovaj se blagdan po prvi put zove “Uznesenje svete Marije”, a u misnoj molitvi je istaknuta vjera da Isusova Majka jest završila zemaljski život, ali smrt nad njom nema onakvu moć kakvu ima nad tijelom ostalih smrtnika. Ispitavši tu vjeru Crkve papa Pio XII. (1939.–1958.) je 1950. proglasio dogmu o Marijinu uznesenju na nebo tijelom i dušom. Potaknuo je teologe i propovjednike da ovu istinu vjere povezuju s istinom o uskrsnuću tijela, te pokazuju uzvišeni poziv čovjeka kao tjelesnog i duhovnog bića u nebesku slavu. Sveti oci i veliki naučitelji u propovijedima i govorima koje su držali puku na svetkovinu Bezgrešna uznesenja, o Marijinu uznesenju su govorili kao o nauku koji kršćanski vjernici već poznaju i usvajaju: njega su osvjetljavali i tumačili, njegov smisao i sadržaj produbljivali, objašnjavali osobito da se ovom svetkovinom slavi ne samo spomen da je tijelo Blažene Djevice Marije sačuvano od raspadanja nego da je i slavilo pobjedu nad smrću, i da je u nebu proslavljeno, po primjeru njezina Jedinorođenca, Isusa Krista. (Iz apostolske konstitucije “Predarežljivi Bog” pape Pija XII.)

U KAPELI SV. FRANJE NA KAPTOLU

Ponedj., 14.08.23. u 7 sati: na vaše nakane
Srijeda, 16.08.23. u 7 sati: na vaše nakane
Četvrtak, 17.08.23. u 7 sati: na vaše nakane
Petak, 18.08.23. u 7 sati: na vaše nakane
Subota, 19.08.23. u 7 sati: na vaše nakane

U CRKVI SV. FRANJE NA KAPTOLU

Utorak, 15.08.23. u 7, 9 i 11 sati
Nedjelja, 20.08.23. u 7, 9, 11, 12 sati

Broj žiroračuna na koji možete uplatiti svoje donacije za obnovu crkve i samostana:
Franjevački samostan, Kaptol 9, Zagreb
Zagrebačka banka, IBAN: HR 2723600001502750171
SWIFT: ZABAHR2X

Ministranti - 13.08.2023. i 15. 08. 2023.
Svetište crkve Sv. Franje na Kaptolu u 7, 9, 11 i
(12) sati: bogoslovi i ministranti

Samostan "Sv. Franje" - 01 4898 333
fra Zdravko - 091 5407 625

SVETKOVINU UZNESENJA BLAŽENE DJEVICE MARIJE - VELIKU GOSPU

slaviti ćemo u našoj crkvi Sv. Franje. Svete mise su u 7, 9 i 11 sati. Hvala dragom Bogu na toj milosti da možemo slaviti Majku njegova Sina koja je zaštitnica naše Provincije Sv. Ćirila i Metoda i kraljica našega Franjevačkog Reda u našoj crkvi, poslije tri godine.

Male šale

Prolazio stranac malim mjestom u Dalmaciji i sav zadivljen kad je ugledao crkvu, poviče: "Lijepe li crkve, Bože moj!" Mještani koji ga je čuo, a baš se posvadio sa ženom, dobaci: "Ja, dabogda izgorila!" "Zašto?", začuđeno upita onaj stranac. A ovaj mu odgovori: "Jer san se u njoj vjenča!"

Kat. kal. 13.08.23. 19. NEDJELJA K.G. Mt 14, 22-33

Pon 14.08.	Maksimilijan M. Kolbe	Iv 15, 12-17
Uto 15.08.	VELIKA GOSPA	Lk 1, 39-56
Sri 16.08.	Sv. Roko, Sv. Stjepan	Mt 18, 15-18
Čet 17.08.	Beatrice, Miron	Mt 18, 21-19,1
Pet 18.08.	Jelena Križarica, Ljubo	Mt 19, 3-12
Sub 19.08.	Ljudevit, Ivan E., Marijan	Mt 19, 13-15
Ned 20.08.	20. NEDJELJA K.G.	Mt 15, 21-28

Željeli bi izraditi Web stranicu i učiniti dostupnijim sadržaj listića svima koji to žele!
Molimo stručnu pomoć! Hvala unaprijed!

Odgovara i uređuje: fra Zdravko Lazić
Kaptol 9, 10000 Zagreb
Telefon: 01 4898 333
E-mail svećenika: zdravko.lazic@ofm.hr

Sv. Franjo iz Asiza

13/08/2023. Godina 4. Broj 33.

tjedni listić crkve i samostana "Sv. Franje" na Kaptolu 9 u Zagrebu

"Ne bojte se! Ja sam!"

Današnje evanđelje opisuje kako je Petar skočio iz lađe i hodajući po moru htio što prije doći do svog Učitelja. To se obično uzima kao primjer čvrste vjere. Taj prizor opisuju i evanđelisti Marko i Ivan. Matej ga je preuzeo do Marka, ali ga je teološki preradio. Prema Markovu izvješću učenici reagiraju na Isusov hod po vodi s nerazumijevanjem, pa ih zato Isus kori, a prema Matejevu izvješću oni ispovijedaju vjeru u Isusa kao Sina Božjega: „A oni na lađi poklone mu se ničice govoreći: 'Uistinu, ti si Sin Božji!'“ Zbog ovog Matejeva dodatka mnogi egzegeti tvrde da se taj izvještaj prvotno ticao ukazanja uskrsllog Gospodina. Osim toga, Matej je Markovo izvješće proširio dodatkom o Petru koji je sišao s lađe te se, hodeći po vodi, uputio k Isusu. Matej u svom evanđelju rado ističe Petra, što dokazuje i njegovo izvješće o Petrovoj ispovijesti Isusova mesijanstva odmah poslije ovog događaja. Povrh toga on ističe motiv vjere u nasljedovanju Isusa. Petar je hodeći po vodi iskustio i moć svoje vjere i posljedice svoje sumnje. Vjeroispovijed Isusovih učenika na lađi anticipacija je Petrove vjeroispovijedi: „Ti si Krist, Pomazanik, Sin Boga Živoga!“ Kad je Isus otpustio mnoštvo i prisilio učenike da uđu u lađu i da se prebace na drugu stranu Genezaretskog jezera, on se povukao na goru, nasamo, da se pomoli. „O četvrtoj noćnoj straži dođe Isus k njima hodeći po moru.“ Bilo je to rano ujutro, kad je zora tek počela svitati. Slobodnim se pogledom još nije moglo sigurno raspoznati i prepoznati nekoga koji hoda po vodi. Zato su mislili da vide utvaru. Od straha krikuše. A bio je to Gospodin. On ih umiri: „Hrabro samo! Ja sam! Ne bojte se!“ Prizor je opisan po uzoru na bogojavljenja opisana u Starome Zavjetu. Motiv Boga koji hoda po vodi susrećemo u Ps 77, 20 i u knjizi Jobovoj 9, 8. A ono što je o Bogu izrečeno u SZ, izrečeno je u NZ o Kristu. Čovjek reagira na Božje ukazanje strahom. Tako su reagirali pastiri u Betlehemu kad opaziše mnoštvo anđela i žene kad im se ukaza uskrsli Gospodin. Bog ljude oslobađa od straha: „Ne bojte se! Ja sam!“ To zapravo znači: „Ne bojte se! Ja sam s vama!“ To je zapravo preduhitreni Isusov uskrsni pozdrav. Petrova vjera još nije dovoljno jaka. On stoga traži dokaz da je to doista Gospodin. Siđe s lađe, te hodeći po vodi pođe k Isusu. Kad spazi vjetar, preplaši se, počne tonuti te krikne: „Gospodine, spasi me!“ Petar je krenuo u avanturu koja je sasvim nepotrebna,

a za nju nije bio spreman. On je još bio „malovjerman“. Običan vjetar preplašio ga je tako da je počeo tonuti. Petrovo iskustvo pokazuje da životne okolnosti mogu biti jače nego njegova vjera. Očigledno Matej misli i na vjeru prvih kršćana za koje piše evanđelje. Kad Isus predbacuje Petru da je bio „malovjerman“, Matej zapravo misli na prve kršćane koji su malovjerni i koji trebaju u vjeri rasti da bi mogli opstati na Isusovoj strani, da bi mogli trajno čvrsto stajati uz Isusa. Dva nam elementa u ovom izvješću upadaju u oči: Isusovo iznenadno ukazanje na moru i potreba vjere. Isus se učenicima ukazuje iznenada. Oni su stoga prestrašeni, oni su izvan sebe. Onda ih Isus bodri: „Ne bojte se! Ja sam!“ To nas podsjeća na ukazanja uskrsloga Isusa. Sjetimo se da je Matejevo evanđelje napisano oko 45 godina nakon Isusove smrti. U Petru je uosobljen svaki kršćanin koji je živio u prvoj kršćanskoj zajednici. Poput Petra mnogi su bili na početku oduševljeni, a onda dođoše teška vremena progonstva i mučeništva i vjera mnogih kršćana počela je slabjeti. „Malovjerni, zašto si posumnjao!“ Strah, sumnja, vjera – to je raspon onog trenutka kad su učenici mislili da vide „utvaru“, pa do trenutka kad su shvatili da je to Isus, te se njemu poklonili ničice i ispovjedili svoju vjeru: „Uistinu, ti si Sin Božji!“ Isusovi su učenici u svome životu doživljavali dramatične trenutke s Isusom. U tome se danas ništa nije promijenilo. Vjerovati u Isusa ne znači prepuštati se nekom pasivnom miru, udobnosti i nutarnjoj sigurnosti. Isus Krist svoje učenike – i nas – šalje u životne situacije u kojima moraju pokazati i dokazati svoju vjeru. Petar se morao dokazati na uzburkanom moru kao čovjek jake vjere. Strah, sumnju i nesigurnost Petar i drugi učenici pretvaraju u pouzdanje, povjerenje i vjeru. Zato je važno tražiti društvo s Isusom, imati s njime zajedništvo, biti ne samo za njega, nego i uz njega, s njime čvrsto povezan. Vjerovati znači tražiti lice Gospodnje, pružati ruke k njemu, uskrsleme Gospodinu, i moliti ga da nas izvuče iz valova života, da nam pomogne da ne potonemo, da ne posustanemo. Zato se treba znati i moći povući u samoću i nasamo se susresti s Bogom i s njime zapodjenuti razgovor, kao što je to činio i Isus, i kao što to mi činimo sada u slavlju ovog sakramenta u kojem nam uskrsli i proslavljeni Isus dolazi u susret.

dr. Adalbert Rebić, "Homilije A"